

fløder o. s. v. kan være; indtræder derimod Krig — og det er kun under Krig og Forberedelse til Krig, at Reservens skal indkaldes — saa bortfalder naturligvis alle Calculer, over, hvortil et Munderingsstykke skal være; thi det kan ikke underkastes nogen Calculer; altsaa dette Spørgsmaal, om der er Munderingstermin eller ikke, har aldeles ingen Anvendelse paa Reservens Udrustning. Spørgsmaalet bliver altid det, om man kan undvære en saadan Forberedelse for det Tilfælde, at Reservens skal indkaldes; om det er nok dertil at have de fornødne Vaaben, om man kan undvære Beklædningsrequisiter. Krigsbestyrelsen maa paa det Bestemteste erklære, at saadanne Requisiter ere nødvendige; man kan ikke i et saalidt Land som Danmark finde de fornødne Requisiter til rette Tid, naar der uventet kommer Ordre til, at en stor Styrke skal sættes paa Benene, og det er ogsaa uvist, hvorvidt man kunde faae Sligt til rette Tid, naar det skal forskrives fra Ulandet; det vilde ialtsald komme til at koste Mere. Ministeriet har i sit Forlangende indskrænket sig til det høist Fornødne; der kan indtræffe saadanne Eventualiteter, som f. Ex. Tilfældet var i sidste Krig, at der behøvedes en langt større Styrke, og i saa Tilfælde vilde de 13,000 Uniformer ikke strække til; det er blot til den første Udrustning, til strax at kunne sætte Linien paa Benene, til at kunne sætte en Reserve af 13,000 Mand paa Benene; det Overrige vil man da maaskee kunne forskaffe sig fra de private Fabrikker. Det vil jo afhænge af Conjuncturerne, hvor stor en Styrke der skal udrustes; men aldeles intet Forraad at have, vilde være i højeste Grad betænkeligt, og det er derfor, at Krigsministeriet har gjort et saadant Forlangende, som det har indskrænket til det Tal, som det troede var et Slags Minimum; og Ansvarer for, at Armeen ved en udbrydende Krig ikke skulde have det fornødne Forraad; maa Ministeriet fralægge sig, naar Rigsdagen ikke dertil bevilger de fornødne Summer.

Ordføreren: Dette Sidste vilde være rigtigt, dersom den ærede Minister havde foresøgt at indbringe et Lovforslag om denne Gjenstand, og det var blevet forkastet;

men saalænge han ikke har gjort et saadant Forsøg, saalænge han ikke har stillet Sagen klart for Rigsdagen, saa at den bliver istand til at dømme om det foreliggende Forslags Betydning, og derefter tage en Beslutning, saalænge vil Ansvarer for, at det Fornødne savnes, komme til at paahvile ham. Naar den ærede Krigsminister har lagt mig i Munden, at jeg skulde have sagt, at man først, naar Nøden var for Døren — saaledes troer jeg, det var han sagde — skulde beslutte, hvilke Anskaffelser man skulde gjøre, saa er det saa langt fra, at jeg har udtalt dette, at jeg tværtimod har opfordret den ærede Krigsminister til at staae ind paa et saadant System, at selv om Nøden kom nok saa pludselig for Døren, saa var dog alt det, der behøvedes, tilstede. Det, jeg bebrejder den ærede Krigsminister, er netop, at hans System ikke svarer til vore Forhold; men det vilde være urigtigt her, at gaae nærmere ind paa denne Sag; thi den foreligger ikke i en saadan Stikfelse, at man kan forhandle den; jeg har kun taget Anledning deraf til at protestere imod den ærede Krigsministers Intrininger. Naar Ministeren iøvrigt har troet, at jeg ikke selv skulde være villig til at udføre det, som jeg troer at kunne kræve af Andre, saa tager han feil. Jeg er altid villig til, ikke alene selv, men ogsaa ved at gaae Andre tilhaande, at udføre det, som jeg efter en lang og moden Overveelse er kommen til Overbeviisning om at være det Brugbareste, og som jeg har seet anvendt med Held overalt, hvor lignende Forhold vare tilstede. Jeg skal endnu kun tilføie, at i Fredstid er den hele Inddeling med Hensyn til Munderingsvæsenet i Krigsreserve og Linie ikke rigtig; thi den ærede Minister har selv sagt, at de Munderinger, han har i Behold, skulde inddrages under samme Rotation, men i saa Fald er det jo en Reservebeholdning for hele Hærstyrken, som i paakommende Tilfælde kan anvendes til at mundere det Mandskab med, som bliver indkaldt mere end det, der er regnet paa under Navn af Liniehær. Disse Inddelinger ere altsaa fuldkommen vilkaarlige, betragtet fra Munderingsvæsenets Standpunct; det er Inddelinger, som hænge sammen med Lænes